

I. RÉSZ

KOZMIKUS LEHETŐSÉGEINK ÉS A KOZMIKUS VESZÉLYEK

„Napjainkban ezrével élnek a Földön olyan emberek, akik életüket a műholdaknak köszönhetik, mert figyelmeztették őket egy hurrikánra, vagy mert lehetővé tették számukra egy segélyhívást, esetleg a GPS-holdak egyszerűen megmondták nekik, merre menjenek hazafelé. Persze ha örökké otthon maradtak volna, nem lett volna szükségük műholdakra, de az emberi faj jelentős része nem elégszik meg azzal, hogy nyugton legyen; belső késztetést érez a felfedezésre. Az alternatíva, hogy a Földön vagy Föld körüli pályán maradunk, az emberi faj számára nem tekinthető járható útnak, mert nem veszi figyelembe szükségleteit. Továbbá ha egy globális döntés, miután ilyen messze jutottunk már, megállítaná a világűr felderítését, az egyenértékű lenne a technikai és pszichológiai stagnálással: annyit jelentene, mint a fejünkre húzni a takarót, és közölni az Univerzummal, menjen a fenébe. Miután az emberiség, mint faj, kinyitotta a világűrbe vezető ajtót, túlon túl nehezen tudná csak újra becsukni. Ha mégis így tenné, akkor beismerné, hibázott, kifejezné meglepedettségét a jelen helyzettel, a status quóval, és leértékelné azt a szellemet, amely az emberi fajt azzá tette, ami. Jelenthetné ez a lassú leereszkedést egy műszaki szempontból sötét közép-korba, ahol a szemlélődés és a konzervativizmus válik normává.”

**– Mark Williamson, fizikus-mérnök, szakíró
Space: The Fragile Frontier (AIAA, 2006)**
